

Reis naar Mongolie Augustus 2017. Bezoek Fosterhomes en kinderkamp nabij hoofdstad Ulaanbaatar

Doel van de reis was om samen met Jan Paul Polderman (penning meester Asian Foundation en accountant bij PWC) de relatie te verstevigen met het lokale team, de kinderen beter te leren kennen en een week mee te draaien in het jaarlijkse kinderkamp. Dit kamp ligt op een uur rijden van de hoofdstad midden in de groene natuur nabij een rivier tussen de heuvels.

Het kinderkamp is speciaal bedoeld om alle kinderen uit de beton jungle van Ulaanbaatar te halen en een week de gelegenheid te geven in de natuur samen te spelen, sociaal te ontwikkelen, te sporten en elkaar te helpen en verantwoordelijkheid met en voor elkaar te dragen in elk facet van de kampweek. Alles dient van huis mee genomen te worden; een ware exodus. Een bus brengt en haalt de kinderen. Alle kinderen organiseren dapper mee, ook als het gaat om eten voor te bereiden en corvee na de maaltijd. Er wordt vaak en veel gezongen en de sfeer is opperbest. Normaal zouden deze kinderen nooit de stad uitkomen.

Het avond eten is een feest. Ontbijt en lunch zijn sober. Het valt mij op dat deze kinderen met weinig middelen en zeker geen luxe zeer tevreden en vindingrijk zijn in wat te doen. Terwijl in het westen met overdaad veel kinderen klagen. Er zijn geen douches en slechts Franse toiletten. Een ware verzoeking voor een westerling. 's Middags werd er vaak gezwommen in de rivier, alwaar ook de was werd gedaan.

Zeer bijzonder was om te zien en te ervaren dat deze 50-60 kinderen geen een keer echt ruzie hebben gemaakt. Dat terwijl zij allen zeer traumatische ervaringen hebben gehad voordat ze werden opgenomen. Ik zie dat zelf als een van de vele zegeningen van het locale werk door Corry en haar team.

Jan Paul en ik hebben ook veel contact gelegd met de opgroeiende jeugd en hen uitgedaagd een jaar lang intensief engels te leren (nauwelijks of niet aanwezig op middelbare scholen) en dan te kijken wie er voldoende engels spreekt en dan op een toeristen- of studenten-visa voor vier tot zes weken naar Nederland kan komen voor vakantiewerk om zo hun eigen ticket te betalen. Mongoolse jongelui moeten worden uitgedaagd om vooruit te komen. In hun samenleving wordt dat weinig tot niet gedaan.

Al met al een reis waarbij wij als twee bestuursleden van binnenuit het werk, de kinderen en de leiding beter hebben leren kennen, hen mentaal en daar waar mogelijk/nodig praktisch hebben ondersteund. Het was goed te zien dat het locale team volledig zelfstandig draait en dat Corry in principe niet hoeft bij te springen.

Okke Huising 31 augustus 2017

